

Padling i tømmerrennene er en spennende opplevelse. Foto: Lars Løfaldli

TUR KAI 3 dager

Med kano i tømmer-renner

Helgetur fra Synnervika (Sørvika) i Femunden til Røros

Dette er en "klassisk" kanotur som kan gjøres på ei helg, men har du tid er ei litt utvida helg er å foretrekke. Første del av turen, Fra Synnervika til Feragsdammen egner seg meget godt for barn og har da passelig lengde for en to-dagers tur. En spesiell attraksjon er tømmer-rennene, de er morsomme å padle både for store og små. Siste del av turen er mer krevende, og enkelte partier av Feragselva/Håelva er i friskeste laget for de som er utrygge eller har småbarn i båten. Det er likevel greit å ta seg forbi disse strekningene ved å fløte kanoen eller å ta seg opp til vegen. Turen er mulig å gjennomføre uten bil og uten egen kano. Det går buss fra Røros, og kano kan leies på Langen. De kan også være behjelpelig med transport.

Ettermiddag/kveld dag 1:

Kanoene legges ut i Synnervika, og herfra går turen rundt Femundsklauva og deretter nordover. Ved utløpet av Mugga (opp mot brua, på sørsiden) er det fine leirplasser. Skal turen gå helt til Røros er det best å være ute såpass tidlig på fredag at en kan ta sikte å padle noe lenger. Furubakken er et godt alternativ: Denne tømmerhoggerkoia står åpen, så her er det mulig å overnatte under tak. Denne strekningen er en fin og variert padletur, med flere åpne koier som kan være fine å ta inn i. En spesiell attraksjon er tømmerrennene, de tre før Furubakken kan normalt padles (se rammetekst).

Dag 2:

Fra Furubakken går ferden ut Langtjønnna. Tømmerrenna er for smal for vanlige kanoer, så padle i bekken mellom Langtjønnna og Feragen. Dersom det er bra med vann kan den padles uten problemer. Er det dårlig vær med nordlig vind må en være forberedt på en del bølger i Feragen. Fra Feragsdammen og hele veien til Røros er det vei nær elva. Dette betyr at det er greit å avbryte turen hvor en måtte ønske. Dersom en har kano-tralle er det også greit å ta ut og trille de van-

skeligste etappene. I Feragselva er det tre partier med stryk. Det første begynner ved skarp sving til venstre, ca 300 m nedenfor Feragsdammen. Stryket er som de fleste andre strykene i Feragselva/Håelva temmelig problematisk ved lav vannstand pga mye stor stein. Er elva flomdiger er ikke stein noe problem, men det går svært friskt nedover. Her må alle vurdere sine egne ferdigheter. Kommer du på tvers av strømmen går det som regel galt. Strekingen er på ca 300 m.

Det kraftigste stryket er omtrent midtveis i Feragselva, men her er det lett å holde seg unna store steiner. Deretter er det rolig til Geitstrømmen, helt nede ved Håsjøen. Stryket her er ikke så kraftig, men det er en del stein som en bør unngå. Ned mot Håsjøen er det rolig. Her har beveren tilhold, og er en heldig ser en fiskeørn. I Håsjøen er det mange fine leirplasser. Langs hele strekningen går Hådalsskeren, en langsgående grusrygg.

Furubakken. Foto: Lars Løfaldli

Å padle kano er et fint liv. Foto: Harald Haltvik

På den korte strekningen mellom Håsjøen og Rambergsjøen er det flere stryk, spesielt strekningen nederst mot Rambergsjøen. Her, som i andre stryk, anbefales det å rekognosere litt på forhånd, slik at en finner den beste traseen. Unngå de store steinene, og unngå for all del å komme på tvers av strømmen. På turens andre dag passer det bra å slå leir ved **Rambergsjøen**.

Dag 3:

Ved utløpet av Rambergsjøen er det dam/terskel, best å holde til venstre her. Etter Rambergsjøen er det rolige forhold ned til samløp med Nausterbekken. Deretter er det en strekning på vel tre kilometer som kan være problematisk. Vær spesielt på vakt ved svingen mot venstre 2,5 km nedenfor Nausterbekkens utløp i Håelva, og ved veikrysset ved skytebanen. Det er vanligvis ikke noe problem å fløte kanoen på de vanskelige strekningene i Håelva dersom en synes det blir for vanskelig å padle.

Etter som en nærmer seg Rismosjøen blir det hele enklere. Resten av ferden er uproblematisk, nærmest som en sjarmøretappe å regne, selv om en kan regne med å subbe nedi elvegrusen enkelte plasser ved liten vannføring. Den største utfordringen er gjerne å

komme seg tilbake til Synnervika.

Turen kan avbrytes hvor en måtte ønske etter at en har nådd Feragsdammen. Som regel går det greit for våte og slitne padlere å få haik oppe i Hådalen. Det er nok litt verre helt nede fra Røros. Blir det for vanskelig får en spandere drosje.

Kart: 1:50 000 Røa, Narbuvooll og Røros

Lars Løfaldli

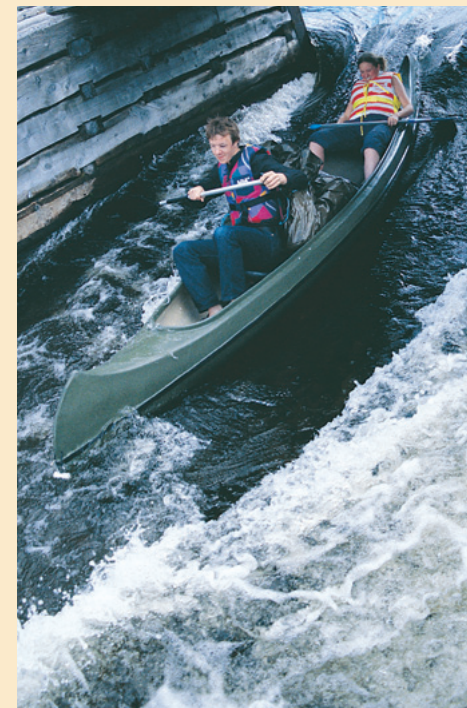
Det hender seg at man må tørke skoene etter en kanotur. Foto: Harald Haltvik

Litt mer om tømmerrennene.

Tømmerrennene gjorde det mulig å fløte tømmer fra traktene omkring Femunden via Langtjønnavassdraget ned til Feragen og videre til Røros. Arbeidet ble påbegynt tidlig på 1700-tallet, og hele anlegget med kanaler og tømmerrenner sto ferdig i 1764. I to hundre år ble det fløtt tømmer her. Tømmerrennene er senere blitt restaurert. Arbeidet ble ferdig i 1996.

Den første tømmerrenna er fra Femund (Kalven) og ned til Lorthølet. Dette er ei kort og grei renne med lite fall, og som er brei nok til alle kanoer. Ingen som helst problemer, bare seil gjennom.

Den neste, Lorthølrenna er betraktelig lengre og mye friskere. Her går det så det suser. Renna er imidlertid temmelig smal i midtpartiet, og breie kanoer får problemer, spesielt ved lav vannstand. Det er hurt å rekognosere litt først. Sjekk spesielt muligheten for at renna kan bli for smal, det er ikke helt enkelt å bli stående fastkilt i strie strømmen. Vanligvis går kanoer opp mot 85 cm bredde helt fint.

Det kan til tider være fartsfylt. Foto: Harald Haltvik

Den tredje renna er ei kort renne mellom Lille Langtjønna og Rundtjønna. Renna er grei å forsere, men også denne er smal på slutten, og det er muligheter for å kile seg dersom det er liten vannføring. Det er imidlertid ikke videre problematisk, strømmen er ikke særlig sterk, og det er lett å komme seg fri dersom en kiler seg fast her.

Den siste renna er den lengste, mellom Langtjønna og Feragen. Dessverre er denne for smal for vanlige kanoer. Derimot er det utmerket å padle bekken mellom de to sjøene, her er det ordnet med et kort båtdrag over kanten, deretter kan bekken padles i sin helhet dersom det er bra med vann. Dette er en strekning som er helt ufarlig, og er en fin introduksjon til elvepadling for små barn. De fleste synes det er utrolig spennende. Det synes vi også.

Tømmerrenne. Foto: Harald Haltvik